

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a alperesi jogi képviselő neve (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. július 11-én kelt 17.G.40.726/2018/29. számú ítélete ellen az alperes 30. sorszámu fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett, a keresetet részben elutasító és a 36.000 forint kereseti illeték állam javára történő megfizetésére a felperest kötelező rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja, továbbá kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 40.400 (negyvenezer-négyszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.200 (tízezer-kétszáz) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból, továbbá 32.700 (harminckétezer-hétszáz) forint fellebbezési illetékből álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy a felperes mint szerződő fél (biztosított) és az alperes mint biztosító között napján létrejött M. A. utasbiztosítás Általános Biztosítási Feltételei (a továbbiakban: ÁBF.... oldalának 5... pontja a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:103. § (2) bekezdése alapján tisztességtelen, ezért a Ptk. 6:103. § (3) bekezdése alapján érvénytelen. Kérte továbbá, hogy a bíróság az pont kiesését követően a biztosítási szerződés alapján kötelezze az alperest 408.700 forint biztosítási szolgáltatás és annak napjától a kifizetésig számított, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamat, valamint perköltség megfizetésére.

A marasztalásra irányuló kereseti kérelmének elsődleges jogi indokaként arra hivatkozott, hogy az alperes az ÁBF érvénytelen pontjában meghatározott mentesülési okra nem hivatkozhat. Másodlagos jogi indokként hivatkozott arra, hogy ha az ÁBF oldalának pontja nem érvénytelen, akkor annak tartalma nem állapítható meg egyértelműen, ezért a Ptk. 6:86. § (2) bekezdése alapján a felperesre mint fogyasztóra kedvezőbb értelmezést kell elfogadni. Az ekként értelmezett ÁBF oldalának pontja alapján az alperes nem mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2019. július 11-én kelt 17.G.40.726/2018/29. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek forintot, ezen összeg után napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá forint perköltséget. A keresetet ezt meghaladóan elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül leletezés terhe mellett rójon le 36.000 forint illetéket.

A biztosítási szerződés tartalmát a számú biztosítási kötvény, az Általános Biztosítási Feltételek, valamint a peres iratokhoz alatt csatolt, napjától érvényes „terméktájékoztató” alapján állapította meg. Idézett az ÁBF oldal pontjából, amely „Bizonyos körülmények között biztosított események” címszó alatt az alábbiak szerinti rendelkezik: „.....pont szerinti értéktárgyak egy harmadik fél által végzett szállítás során és gépkocsiból történő lopás esetén nem biztosítottak. (...) 5.4. A gépjárművekből vagy hajókból történő lopások csak abban az esetben minősülnek biztosítottaknak, ha bizonyíthatóan és óra között történtek. Kivételt jelent az őrzött garázból történő lopás. További feltétel, hogy a poggyász a jól záródó és lezárt csomagtartóban legyen elhelyezve. Amennyiben nincs csomagtartó, úgy a megőrzésnek kívülről nem látható módon kell történnie.”

Idézte a Ptk. 6:86. § (2) bekezdését, a 6:102. § (3) bekezdését és a 6:103. § (2)-(3) bekezdését. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint tekintettel arra, hogy az ÁBF oldal pontja olyan esetkört határoz meg, amelynek fennállása esetén a felperes nem köteles a biztosítási szolgáltatás teljesítésére, a hivatkozott feltétel a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési feltételnek minősül. A vizsgált szerződési feltétel a Ptk. 6:102. § (3) bekezdése szerinti világosság és érthetőség követelménynek eleget tesz. A szerződési feltételből megállapítható, hogy az ÁBF oldal pontja szerinti értéktárgyak esetében az alperes biztosítási szolgáltatás teljesítése alóli mentesülését szabályozza olyan módon, hogy megállapítja azokat a körülményeket (harmadik fél által végzett szállítás során bekövetkező biztosítási esemény és gépkocsiból történő lopás), amelyek fennállása esetén az alperes mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól. Az ÁBF oldal pontja tisztességtelenségének megállapítására irányuló keresetet ezért nem találta alaposnak.

Ezt követően a marasztalásra irányuló kereset alapjául azt vizsgálta, hogy a Ptk. 6:102. § (3) bekezdése szerint világos és érthető szerződési feltételnek a Ptk. 6:86. § (2) bekezdése szerinti értelmezése alapján helye van-e az alperes marasztalásnak. Az elsőfokú bíróság szerint az ÁBF oldal pontja a felperesre kedvezőbbben úgy értelmezhető, ha az ott megfogalmazott két feltétel egymással konjunktív viszonyban áll. Ez az jelenti, hogy mindkét feltételnek („egy harmadik fél által végzett szállításnak” és a „gépkocsiból történő lopásnak”) együtt kell fennállnia ahhoz, hogy az alperes mentesülése bekövetkezzen. A perbeli esetben a biztosítási szerződésben biztosítottként meghatározott H. G. M. (a felperes házastársa) által bérelt gépkocsi feltörése során következett be a biztosítási esemény, így a harmadik fél által végzett szállítás, mint az alperes mentesülését eredményező feltétel, nem valósult meg, mert a biztosítási szerződésben biztosítottként meghatározott H. G. M. nem minősül harmadik félnek. Egyébiránt maga az alperes sem állította azt, hogy a perbeli esetben egy harmadik fél által végzett szállítás történt.

Mindezek alapján az alperes az ÁBF pontja alapján mentesülési okra alappal nem hivatkozhat, mert a mentesülés két feltétele - amely feltételeknek a felperesre kedvezőbb értelmezés szerint együtt kell fennállniuk - nem következett be. A feltételek vagylagos viszonyára vonatkozó alperesi érvelést akkor lehetne helytállóként elfogadni, ha az ÁBF oldal pontjában az „és” kötőszó helyett „vagy” kötőszó szerepelne.

A biztosítási összeg vizsgálatával kapcsolatban kifejtette, hogy a perben bizonyított tény, hogy az alperes által sorszám alatt csatolt utazásszervezői csomag elnevezésű termékismertetőben meghatározott feltételek mint általános szerződési feltételek a szerződés részévé váltak. A termékismertető „Poggyászbiztosítás” címszó alatt szereplő szövegét a Ptk. 6:86. § (2) bekezdésében foglalt szabály szerint kell értelmezni. Tekintettel arra, hogy a termékismertetőben ugyan rögzítették a „max. HUF” összeget, abban az is szerepel, hogy „kivéve értéktárgyak: max. a biztosítási összeg 50%-a.” Az elsőfokú bíróság szerint a felperesre kedvezőbb értelmezés az, ha a legfeljebb forint alól a „kivéve értéktárgyak: max. a biztosítási összeg 50%-a” szövegrészre figyelemmel a legfeljebb forint összeghatár alóli kivételként értelmezzük az értéktárgyak biztosítását. Ennek megfelelően a legfeljebb forint alól kivétel az értéktárgyak vonatkozásában

bekövetkezett biztosítási esemény, amely esetben az alperes által teljesítendő biztosítási szolgáltatás (fizetendő összeg) a biztosítási összeg 50%-ában került meghatározásra.

A marasztalásra irányuló kereset összecszerűségével kapcsolatban a felperes érvelését fogadta el. A beszerzési árakat az alperes sem vitatta, a peres felek álláspontjában ott volt különbség, hogy a nem vitatott beszerzési árakból hogyan kell meghatározni az alperes által teljesítendő biztosítási szolgáltatást. A felperes helyesen vezette le az ÁBF oldal pontja szerinti időleges értéket és azt, hogy az ÁBF oldal pontja szerint a biztosítási összeg 50%-ára jogosult. A perbeli általános szerződési feltételekből (ideértve az terméktájékoztatót is), nem vezethető le az az alperesi álláspont, hogy a biztosítási összeg 50%-nak az 50%-ára jogosult a felperes a biztosítási szolgáltatás teljesítéseként.

A perköltségről annak figyelembevételével döntött, hogy a felperes által előterjesztett keresethalmazat egy nem meghatározható pertárgyértékű megállapításra irányuló keresetet és egy 408.700 forint pertárgyértékű marasztalási keresetet tartalmazott, továbbá figyelembe vette a feleknél felmerült perköltséget.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan az alperest terhelő marasztalási összeg leszállítását kérte forintra.

Fellebbezésében előadta, hogy a perben tényként volt megállapítható, hogy a felperes által bérelt gépjárműből tulajdonították el a felperes értéktárgyait. Az ÁBF értelmezésével kapcsolatban fenntartotta és részben megismételte az elsőfokú eljárás során kifejtetteket. Állította, hogy a perbeli káresemény az ÁBF oldal ... pontja alapján a biztosítási fedezetből kizárt. Az ÁBF oldal pontja alapján nem biztosítottak az értéktárgyak, ha azokat harmadik fél bármilyen közlekedési eszközzel szállítja és azokat a szállítás során éri bármilyen okból károsodás, továbbá nem biztosítottak az értéktárgyak akkor sem, ha azokat gépkocsiból tulajdonítják el, nem harmadik fél által végzett szállítás során, azaz a biztosított saját vagy bérelt gépkocsijából. Álláspontja szerint az ÁBF oldalának,,, és pontjai koherens rendszert alkotnak, nem állnak egymással ellentétben, és sem külön-külön, sem együtt nem nyitottak az értelmezésre, hanem éppen együtt, egymásra tekintettel határozzák meg az alperes kockázatviselésének tárgyát és terjedelmét. A felperes által hivatkozott, a Ptk. 6:86. § (2) bekezdése szerinti értelmezési szabály ezért nem alkalmazható. Az ÁBF oldal pontja alapján az eltulajdonított tárgyak értéktárgyaknak minősülnek. Az ÁBF oldal pontja alapján az értéktárgyak csak akkor biztosítottak, ha azokat személyes felügyelet alatt, testi érintkezéssel vagy rálátással biztosan szállítják, vagy úgy őrzik azokat (folyamatos testi érintkezéssel), hogy harmadik személy ne tudja a tárgyakat akadálytalanul elvenni. Az ÁBF oldal pontja alapján az értéktárgyak gépkocsiból történő eltulajdonítása nem biztosított esemény. Az ÁBF oldal pontja alapján a vagyontárgyak gépjárműből és óra között történt eltulajdonítása kizárólag a nem értéktárgynak minősülő vagyontárgyakra vonatkozik, továbbá az ÁBF ... oldal pontja a gépjárműből eltulajdonított, nem értéktárgynak minősülő vagyontárgyakra vonatkozik. Mindebből az következik, hogy értéktárgyak gépjárműből történő eltulajdonítása a biztosítási fedezetből kizárt esemény. A szerződés egészének értelmezése során lényeges, hogy az ÁBF oldal ... pontja alapján az értéktárgyak csak akkor biztosítottak, ha azokat személyes felügyelet alatt, folyamatos testi érintkezéssel szállítják. Ez azt jelenti, hogy amennyiben az értéktárgyakat pl. repülőre, hajóra adják fel és azokat harmadik fél szállítja, akkor azok nem biztosítottak. Ebből a rendelkezésből következően az ÁBF oldal pontja sem tartalmazhat konjunktív feltételt, mert az ponttal összhangban úgy rendelkezik, hogy az értéktárgyak eltulajdonítása kizárt a biztosítási fedezetből, ha az értéktárgyakat harmadik fél szállítja, azaz azok kikerülnek a biztosított személy uralma alól, továbbá az értéktárgyak eltulajdonítása kizárt a

biztosítási fedezetből, ha az értéktárgyakat gépjárműből tulajdonítják el.

Jelentőséget tulajdonított annak, hogy az értéktárgyak gépjárműből történő eltulajdonítása a biztosítási fedezetből eleve kizárt esemény, ellentétben az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, amely szerint az alperes a teljesítési kötelezettség alóli mentesülésre hivatkozott. Ezen kívül az ÁBF oldal pontja ugyan az alperes főszolgáltatását megállapító szerződési feltétel, de az nem a felek szolgáltatásának és ellenszolgáltatásának a tartalmát határozza meg, hanem a biztosítási fedezetből való kizárást. A biztosítási fedezetből kizárt eseményt az alperes a biztosítási díj kalkulációja során figyelembe vette, a kizárt eseményre díjat nem kalkulált, a szerződő felek a biztosítási szerződést ezzel a feltétellel kötötték meg. Hivatkozott a BH1996. 95. számon közzétett eseti döntésre.

Álláspontja szerint iratellenes az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy az alperes nem vitatta a biztosítási esemény bekövetkezését. Az alperes az eljárás során azzal is védekezett, hogy biztosítási esemény nem következett be, mert az értéktárgyak gépjárműből történt eltulajdonítása a biztosítási fedezetből kizárt, így nem minősül biztosítási eseménynek.

Az alperes szerint az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy az ÁBF oldal pontjának tartalma világos és érthető. Ennek ellenére mégis arra a következtetésre jutott, hogy a Ptk. 6:86. § (2) bekezdés alapján az ÁBF oldal pontjának a felperesre kedvezőbb értelmezését kell elfogadni. A Ptk. 6:86. § (2) bekezdése alkalmazásának azonban csak akkor van helye, ha a szerződés egyes rendelkezéseinek tartalma a jognyilatkozat értelmezésére, valamint a szerződés egészével összhangban történő értelmezésre vonatkozó szabály alkalmazásával nem állapítható meg egyértelműen. Az ÁBF oldal pontjában szereplő „és” kötőszó nem jelent konjunktív feltételt. Az ÁBF oldal pontját úgy kell értelmezni, hogy az értéktárgyak sem harmadik fél által végzett szállítás során (pl. repülőgép, hajó), sem gépjárműből történt eltulajdonítás esetén nem biztosítottak. A szerződéses rendelkezés tartalma a jognyilatkozat értelmezésére vonatkozó Ptk. 6:8. § (1) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható. Tekintettel arra, hogy az ÁBF oldal pontja világos és érthető, azaz annak tartalma akár önállóan, akár a szerződés egészével összhangban egyértelműen megállapítható, a Ptk. 6:86. § (2) bekezdése nem alkalmazható.

Álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság az alperes által teljesítendő biztosítási szolgáltatás összegének meghatározása során is. A szerződés részét képező terméktájékoztató egyértelmű abban a kérdésben, hogy poggyászbiztosítás esetén a „költségtérítés” lopáskár esetén legfeljebb forint. Az ÁBF oldal pontja alapján az értéktárgyak esetében a biztosítási összeg 50%-át fizeti meg az alperes, amely összeg forint. Amennyiben az értéktárgyak gépjárműből történt eltulajdonítása nem volna kizárt a biztosítási kockázatból, akkor a térítendő biztosítási összeg a biztosítási szerződés részét képező terméktájékoztató alapján legfeljebb a forint 50 %-a, azaz forint lenne.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet a Ptk. 6:86. § (2) bekezdésében, a 6:102. § (3) bekezdésében, a 6:103. § (2)-(3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő, azok helyes értelmezésén alapul. Az elsőfokú bíróság a felek előadását és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékokat a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte és a tényállást ennek alapján helyesen állapította meg. Az ÁBF. oldal pontja világos és érthető, eleget tesz a Ptk. 6:102. § (3) bekezdésében foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság az ÁBF oldal pontját éppen az alperes által hivatkozott elvek szerint, a nyelvtani értelmezés és a szavak általánosan elfogadott jelentése alapján értelmezte, a Ptk. 6:86. § (2) bekezdésében megfogalmazott kógens szabályt figyelembe véve. A Ptk. 6:86. § (2) bekezdésén alapuló értelmezés szerint helytállóan vonta le azt a felperesre mint fogyasztóra kedvezőbb értelmezést, hogy az ÁBF ...oldal pontjában megfogalmazott feltételek egymást kiegészítik, azok

konjunktív és nem az alperes által állított vagylagos viszonyban állnak egymással. Az alperesnek az a hivatkozása, hogy az ÁBF oldal pontjában vagylagos feltétel szerepel, ellentétes a Ptk. 6:86. § (2) bekezdésében foglalt anyagi jogi szabállyal. Az alperesnek az az értelmezése, amely szerint az ÁBF oldalának feltételei egymással koherens rendszert alkotnak, okirattellenes és sérti a Ptk. 6:86. § (2) bekezdésében foglalt értelmezési szabályt. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az alperes az eljárás során ellentétes nyilatkozatot tett. Az elsőfokú eljárás során úgy nyilatkozott, hogy elfogadja, hogy a biztosított szállítás során következett be a biztosítási esemény. A fellebbezésében azonban már arra hivatkozott, hogy a biztosítási esemény nem biztosított szállítás során következett be.

A kereset összecszerűségével kapcsolatban előadta, hogy az alperes sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésében nem tudta levezetni, hogy a felperes miért nem jogosultforint biztosítási összegre. Az elsőfokú eljárás során nem tudta igazolni, hogy miért kellene a biztosítási összeget a terméktájékoztató alapján kiszámítani. Az elsőfokú bíróság helytállóan, a felek szerződésének megfelelően, az ÁBF alapján állapította meg az alperes által fizetendő biztosítási szolgáltatás összegét. Az ÁBF-ből (ideértve a terméktájékoztatót is) nem vezethető le az az alperesi álláspont, hogy a biztosítási összeg 50%-ának az 50%-ára jogosult a felperes.

Az elsőfokú ítéletnek az a rendelkezése, amellyel az ÁBF pontja érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasította, elsőfokon jogerőre emelkedett [rPp. 228. § (4) bekezdése], ezért az rPp. 253. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróságnak kizárólag a marasztalásra irányuló kereseti kérelemről hozott döntést, az elsőfokú bíróságnak azt a rendelkezését kellett felülbírálnia, amellyel az alperest az elsőfokú ítéletben meghatározott összegű biztosítási szolgáltatás teljesítésére és annak késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, azonban az érdemi döntésével és annak jogi indokaival a másodfokú bíróság nem értett egyet.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban a kérdésben, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az ÁBF oldalának pontját akként, hogy az az alperes mentesülését eredményező körülményeket határozza meg. Az alperes hivatkozásának megfelelően az ÁBF oldal pontja biztosítási kockázat alóli kizárást tartalmaz. Az alperes az ÁBF pontjában - ideértve az pontot is - meghatározta azokat az eseteket, amelyek nem tartoznak a biztosított kockázatba, így bekövetkezésük nem minősül biztosítási eseménynek, ezekért a biztosító szolgáltatást sem nyújt.

Azt helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az ÁBF oldal pontjában foglalt feltétel megfogalmazása világos és egyértelmű, és maguk a peres felek is ilyen értelemben nyilatkoztak.

A Ptk. 6:86. § (2) bekezdése alapján a fogyasztó és vállalkozás közötti szerződésben az általános szerződési feltételt abban az esetben kell a feltétel alkalmazójával szerződő fél számára kedvezőbben értelmezni, ha az általános szerződési feltétel tartalma a jognyilatkozat értelmezésére vonatkozó Ptk. 6:8. § (1) bekezdése és a 6:86. § (1) bekezdésében foglalt szabály alkalmazásával nem állapítható meg. A peres felek között egy olyan utasbiztosítási szerződés jött létre, amelynek részét képezte a Ptk. 6:458. - 6:469. §-ában szabályozott kárbiztosítási szerződés (poggyászbiztosítás). A poggyászbiztosításra vonatkozó részletes szabályokat az ÁBF 5. oldalának 1-8. pontjai tartalmazzák.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban a kérdésben, hogy az ÁBF oldalának,,, és pontjai koherens rendszert alkotnak, és együttesen, egymásra tekintettel határozzák meg az alperes kockázatviselésének tárgyát és terjedelmét. Az alperes által az elsőfokú eljárásban levezetett és a fellebbezési eljárásban megismételt, a Ptk. 6:8. § (1) bekezdésén és a 6:86. § (1) bekezdésén alapuló értelmezést követve a szerződés hatálya alá tartozó biztosítási eseményt és a kockázat kizárását meghatározó ÁBF oldal ...,,, és pontjait együtt értelmezve az ÁBF ... oldal pontjával az értéktárgyak gépjárműből való eltulajdonítása a biztosítási fedezetből kizárt esemény, függetlenül attól, hogy azokat maga a biztosított vagy harmadik személy szállítja.

Tekintettel arra, hogy a fent kifejtett értelmezésből következően a perbeli káresemény nem tartozik a biztosítási kockázatba, azaz annak bekövetkezése nem minősül biztosítási eseménynek, az alperes alappal tagadta meg a biztosítási szolgáltatás teljesítését.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az rPp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését megváltoztatta és a keresetet elutasította.

Az alperes fellebbezése sikeres volt, amely kihatással volt az elsőfokú perköltségre is. A felperes az alperessel szemben teljesen pervesztes lett, ezért a másodfokú bíróság az rPp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest, hogy az alperes javára 40.400 forint + áfa összegű, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapított, az áfát tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget fizessen meg. Kötelezte továbbá a felperest az alperes javára 32.700 forint fellebbezési illetékből és a Rendelet 3. § (5) bekezdése alapján megállapított, az áfát tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2020. február 5.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Lupóczné dr. Krammer Edit
előadó bíró

Dr. Pusztai Anita
bíró